

Dextrometorfan

Grupp: hallucinogener.

Sammansättning och former: dextrometorfan, vitt pulver som är svårlösligt i vatten men lösligt i alkohol, som läkemedel i lösning, pastiller eller kapslar.

Benämningar: dextrometorfan, DXM, DM, Balminil, Calmylin, Centratus, Robitussin DM, Tussidyl (tidigare registrerat som läkemedel i Sverige men nu avregistrerat) m.fl., "robo".

Doser: troligen från ca 350 mg eller 100 ml läkemedelslösning, stark påverkan vid ca 300 ml läkemedelslösning.

Tillförsätsätt: vid missbruk i russyfte nedsväljning av läkemedelslösning (host-mixtur).

Ruseffekter: från mild eufori med ökad närvarokänsla till syn- och hörselhallucinationer, ändrad tidsuppfattning, vid stora doser: desorientering och dissociationer, livshotande förgiftningar.

Biverkningar: förvirring, paranoia, andningsdepression, dödsfall.

Beroenderisk: vid korrekt medicinskt bruk ringa, vid kraftigt missbruk i russyfte risk för kraftigt toleransutveckling och hög dagskonsumtion.

Skadeverkningar-risker: förvirring, paranoia, i sällsynta fall andningsdepression.

Sammanfattande beskrivning: Dextrometorfan är en opioid med goda hostdämpande egenskaper. Medlet konsumeras som missbruksmedel för sina hallucinogena (dissociativa) egenskaper. I analogi med ketamin och PCP bör dextrometorfan när det används som missbruksmedel räknas som hallucinogen. Vid normal användning som hostmedicin har medlet inga ruseffekter. För att få hallucinatorisk verkan måste det intas i doser som är minst 10 gånger högre. Medlet är påtagligt mer opraktiskt för missbruksändamål än klassiska hallucinogener.